

L'elecció del president del Parlament Europeu

En la sessió plenària de gener de 2022, el Parlament Europeu ha d'elegir el seu 31è president, que exercirà el càrrec durant la segona meitat de l'actual legislatura, fins a les properes eleccions europees, després de les quals el nou Parlament elegirà el seu president al juliol de 2024. El president exerceix una funció important i cada vegada més visible en el marc institucional de la Unió i en l'entorn internacional, la qual cosa reflecteix l'influent paper que el Parlament exerceix en l'elaboració de les polítiques de la Unió i com a colegislador.

El procediment d'elecció

Fins a 1979 els presidents del PE es designaven cada any o cada dos anys. Des de la primera elecció al PE per sufragi universal celebrada el 1979, el president és elegit per al càrrec durant un període renovable de dos anys i mig. Per regla general, en cada legislatura se celebra una primera elecció al juliol, immediatament després de l'elecció del nou Parlament, i dos anys i mig després, a mig mandat, se celebra una segona elecció intermèdia, al gener. Actualment està previst que la sessió de gener de 2022 se celebri amb els diputats presents però, per tal de garantir el distanciament físic, s'utilitzaran dues sales addicionals al mateix temps que l'hemicicle.

Segons l'[article 14, apartat 4](#), del Tractat de la Unió Europea (TUE), el Parlament Europeu elegeix el seu president d'entre els seus diputats. El [Reglament intern](#) del Parlament, revisat per última vegada el [2020](#) i [2021](#), defineix el procediment d'elecció. El president és elegit sobre la base de candidatures, que es poden presentar abans de cada votació, amb el consentiment dels candidats. Les candidatures les [proposen](#) els grups polítics però també poden presentar candidats un nombre de diputats que arribi almenys al «llindar mínim», és a dir, la vintena part (36) dels diputats que componen el Parlament (articles [15](#) i [179](#)). En la primera sessió plenària després de l'elecció d'un nou Parlament, o en la sessió en la qual s'ha d'elegir el president en el cas de l'elecció a mig mandat, el president sortint o un dels vicepresidents sortints per ordre de precedència o, en defecte d'això, el diputat que hagi exercit el seu mandat durant el període més llarg, assumirà la presidència ([article 14](#)). El Parlament no pot desenvolupar cap altra activitat fins que no conclougui l'elecció del nou president ([article 14, apartat 2](#)).

La votació és secreta ([article 15](#)). Abans de gener de 2017, l'[article 15](#) establí que, si el nombre de candidats (a la presidència, les vicepresidències i els qüestors) era inferior o igual al nombre de càrrecs que havien de cobrir-se, l'elecció podia celebrar-se per aclamació. L'actual [article 15](#) estableix que, en tal situació, l'elecció se celebrarà per aclamació, tret que un nombre de diputats o un o diversos grups polítics que arribin al «llindar alt», és a dir, una cinquena part dels diputats (141), sol·licitin una votació secreta. No obstant això, és improbable que s'apliqui aquesta disposició a l'elecció del president, càrrec al qual tradicionalment es presenta més d'un candidat.

L'[article 16](#) estableix que el diputat exercint provisionalment la presidència de la sessió plenària anunciarà les candidatures, un cop li han estat presentades. S'elegeix el president per majoria absoluta dels vots emesos, és a dir 50%+1, que pot ser inferior a la majoria absoluta de tots els diputats, perquè les abstencions i els [vots](#) nuls o en blanc no compten. L'[article 16](#) preveu un màxim de quatre votacions. Si després de la tercera votació no s'ha aconseguit la majoria absoluta, només es mantindran en la quarta votació les candidatures dels dos diputats que hagin obtingut en la tercera el major nombre de vots, i en aquest cas es proclamarà electe el candidat (entre els dos) que hagi obtingut major nombre de vots. En cas d'empat en la quarta votació, l'[article 16, apartat 1](#), disposa que la presidència recaigui en el candidat de més edat. En elegir el president, els vicepresidents i els qüestors ha de vetllar-se per una representació equitativa de les forces polítiques, així com per un equilibri geogràfic i de gènere ([article 15, apartat 2](#)). El president electe és l'única persona habilitada per pronunciar un discurs d'obertura.

Funcions del president

El president té facultats executives i representatives, així com la responsabilitat de fer complir el Reglament intern. El president dirigeix totes les activitats del Parlament i, en concret, obre, suspèn i aixeca les sessions, i decideix sobre l'admissibilitat de les esmenes i altres textos sotmesos a votació, així com sobre l'admissibilitat de les preguntes parlamentàries. El president manté l'ordre durant les sessions concedint l'ús de la paraula als oradors. El president també tanca els debats, sotmet a votació els assumptes, proclama els resultats de les

votacions i remet a les comissions les comunicacions de la seva competència. El president és també responsable de la seguretat i inviolabilitat de les dependències del Parlament ([article 22](#)). En virtut de l'article 22, apartat 4, el president té la facultat de representar el Parlament en les relacions internacionals, cerimònies i actes administratius, judicials i financers, si bé podrà delegar alguna d'aquestes facultats.

No obstant això, les facultats del president van molt més allà del que estableix l'article 22. Comprenen, per exemple, la facultat de convocar el Comitè de Conciliació, en el marc tant del procediment legislatiu ordinari com del procediment pressupostari, d'acord amb el president del Consell, i la de presidir la delegació del Parlament en el Comitè de Conciliació (si bé en el marc del procediment legislatiu ordinari aquesta funció s'ha delegat amb freqüència), així com la de presidir les sessions solemnes quan els caps d'estat en visita al Parlament es dirigeixen a la institució, i durant votacions o debats importants.

Des de finals dels anys vuitanta, el president del PE acostuma a dirigir-se al Consell Europeu a l'inici de cadascuna de les seves reunions, sent això un senyal del major grau de visibilitat i reconeixement de la seva funció respecte de les altres institucions i el món exterior. El president presideix tant la Mesa del PE com la Conferència de Presidents, i pot emetre un vot de qualitat en el si de la Mesa en cas d'empat. Una prova clara de la mesura en què han evolucionat les competències del Parlament és que el [president del PE signa conjuntament](#) amb el president del Consell els actes legislatius adoptats en virtut del procediment legislatiu ordinari ([article 297, apartat 1](#), del TFUE). I, al final del procediment pressupostari anual, correspon al president del PE declarar aprovat el pressupost ([article 314, apartat 9](#), del TFUE).

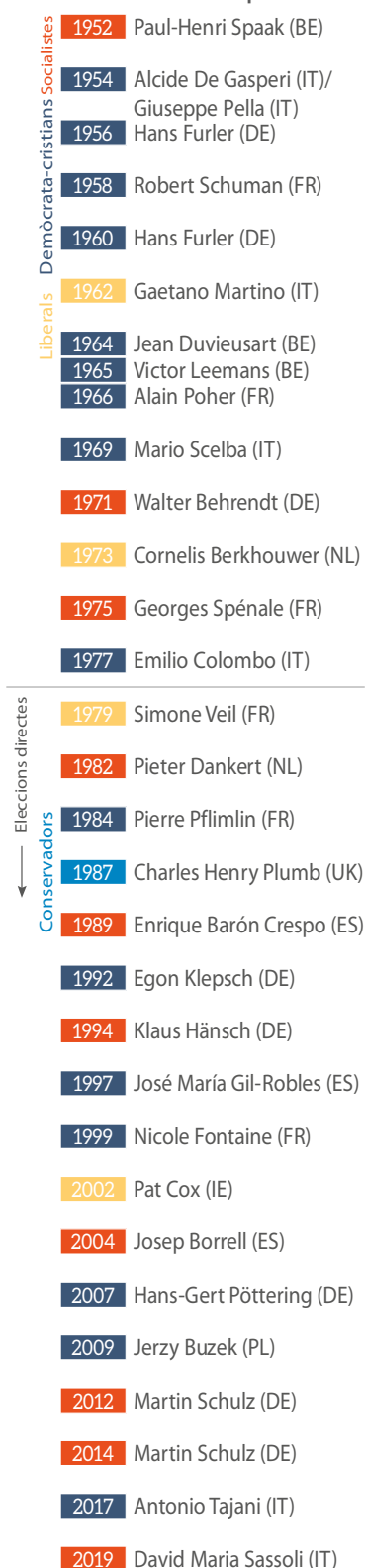
L'elecció dels vicepresidents i els qüestors

L'[article 15](#) estableix expressament que, després de l'elecció del president, els diputats elegeixen els altres càrrecs polítics principals del Parlament, necessaris per al correcte desenvolupament de les activitats de la institució. En el Ple s'elegeixen primer els catorze vicepresidents i, després, els cinc qüestors. Les candidatures es presenten sobre la mateixa base que per al càrrec de president (article 15). En virtut de l'[article 17](#), els catorze vicepresidents s'elegeixen amb una sola votació per majoria dels vots emesos. Si el nombre de candidats triats és inferior a catorze, es procedeix a una segona volta, amb els mateixos requisits, per proveir els càrrecs restants (majoria absoluta de vots emesos). Si és necessària una tercera votació, basta amb una [majoria relativa](#) per cobrir els llocs restants (les abstencions i els vots nuls no compten). La precedència dels vicepresidents queda determinada per l'ordre en què han resultat triats i, en cas d'empat de vots, per la major edat. Quan l'elecció es realitza per aclamació, es procedeix a una votació secreta per determinar l'ordre de precedència. Per a l'elecció dels qüestors se segueix el mateix procediment que l'utilitzat per a l'elecció dels vicepresidents ([article 18](#)).

En la pràctica, els grups polítics procuren que la Mesa del Parlament, formada pels vicepresidents i els qüestors, reflecteixi àmpliament la composició numèrica dels propis grups tenint en compte, també, els resultats de l'elecció del president.

Aquest document és una nova actualització d'una [nota «D'un cop d'ull»](#), l'última versió del qual es va publicar al juny del 2019.

Gràfic 1 – Presidents del Parlament Europeu

Font: *The European Parliament* (9a edició), Corbett, Jacobs & Neville, 2016; amb dades més recents de l'EPRS.

